

ทักษะการวางแผนสู่จุดหมาย

มนุษย์ทุกคนจำเป็นต้องให้ความสำคัญในการกำหนดเป้าหมายของชีวิตตนเองอย่างขั้นตอนและวิธีการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม สอดคล้องกับสถานะของตน แล้วมุ่งมั่นพยายามปฏิบัติทุกวิถีทางที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิตตามที่ตนได้วางแผนไว้ แต่หากเมื่อดำเนินชีวิตตามกรอบที่มีวางแผนแล้วเกิดปัญหาและอุปสรรคบุคคลนั้นสามารถหาจุดบกพร่องที่เกิดขึ้นมาพิจารณาและทบทวนขั้นตอน เพื่อแก้ไข พัฒนา ปรับปรุงให้ชีวิตของบุคคลมีคุณภาพ และเกิดประสิทธิภาพในการดำเนินชีวิตให้มีความสุขทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และด้านสังคมโดยรวม หากทุกชีวิตมีการวางแผนเพื่อเป้าหมายของชีวิต ย่อมจะส่งผลให้ประสบความสำเร็จในชีวิตได้อย่างแน่นอน ในทางตรงข้าม หากบุคคลใดไม่มีการวางแผนเป้าหมายชีวิตในเรื่องใด ๆ เช่น การศึกษาเล่าเรียน การใช้จ่ายเงินทองในชีวิตประจำวัน การเลือกประกอบอาชีพ เป็นต้น ย่อมส่งผลกระทบต่อชีวิตทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการศึกษาและปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ

ระดับของการวางแผนเป้าหมายชีวิตของบุคคล

(1) การวางแผนเป้าหมายชีวิตขั้นต้น

เป็นการวางแผนตั้งเป้าหมายของชีวิตโดยมุ่งมั่นฝึกฝนตนเอง ให้บรรลุเป้าหมายของชีวิตโดยมุ่งมั่นฝึกฝนตนเอง ให้บรรลุเป้าหมายของชีวิตว่าจะต้องเรียนให้จบ มีอาชีพ มีฐานะที่ดีให้ได้ ด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น การประพฤติตนเป็นคนดี ไม่ทำตัวเป็นปัญหา ไม่ทำผิดกฎหมาย และตั้งเป้าหมายว่าจะประกอบอาชีพอะไร เช่น ครู พยาบาล ตำรวจ ทหาร ขาวนา หรืออื่น ๆ ที่เป็นอาชีพที่สุจริต

(2) การวางแผนเป้าหมายชีวิตขั้นกลาง

เป็นการตั้งเป้าหมายของชีวิตว่า ต้องพยายามตั้งตัวและสร้างฐานะของตนเองมีชีวิตคู่ มีชีวิตครอบครัวมีลูกที่ดีในชีวิตนี้ จะไม่ย่อท้อ รู้จักการสร้างคุณค่าให้ชีวิตด้วยความขยันตั้งใจทำความดี เอื้ออาทร มีเมตตาต่อผู้อื่น ซึ่งเป็นเป้าหมายชีวิตสูงสุด

(3) การวางแผนเป้าหมายชีวิตขั้นสูงสุด

เป็นการตั้งเป้าหมายของชีวิตที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งทั้งต่อตนเอง และบุคคลอื่น คือ การตั้งใจดำเนินชีวิตให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน หน้าที่การงาน ชีวิตครอบครัว และตั้งใจปฏิบัติธรรมทุกรูปแบบ โดยการตั้งใจทำความดี หมั่นให้ทาน รักษาศีล ฝึกสมาธิเพื่อให้จิตใจผ่องใส เกิดปัญหา เพื่อรักษาเป้าหมายของชีวิตให้มั่นคงในทุก ๆ ด้าน